

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement † challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

סוכה-סוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעולם לא ירדה שכינה למטה, ולא עלו משה ואליהו למרום, שנאמר (תהלים קט"ו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.	ותניא, רבי יוסי:									!	◊	ה.
ולא ירדה שכינה למטה? והכתיב (שמות יט) וירד ה' על הר סיני?										‡	◊	ה.
למעלה מעשרה טפחים.										!		ה.
והכתיב (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים										‡	◊	ה.
למעלה מעשרה טפחים.										!		ה.
ולא עלו משה ואליהו למרום? והכתיב (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים										‡	◊	ה.
למטה מעשרה.										!		ה.
והכתיב (מלכים ב ב) ויעל אליהו בסערה השמים										‡	◊	ה.
למטה מעשרה.										!		ה.
והכתיב (איוב כו) מאחו פני כסא פרשו עליו עננו										‡	◊	ה.
מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו?	ואמר ר' תנחום:									‡		ה.
למטה מעשרה.										!	◊	ה.
מכל מקום מאחו פני כיסא כתיב										‡	◊	ה.
אישתרבוכי אשתרבב ליה כסא עד עשרה, ונקט ביה.										!	◊	ה.
בשלמא ארון תשעה - דכתיב (שמות כה) ועשו ארון עצי שטים אמתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. אלא כפורת טפח מנלן?										‡	◊	ה.
כל הכלים שעשה משה נתנה בהן תורה מדת ארכן ומדת רחבן ומדת קומתן. כפרת מדת ארכה ומדת רחבה נתנה. מדת קומתה לא נתנה.	דתני רבי חנינא:									‡		ה.
צא ולמד מפחות שבכלים, שנאמר (שמות כה) ועשית לו מסגרת טפח סביב, מה להלן טפח - אף כאן טפח.										!	◊	ה.
ונילף מכלים גופיהן										‡	◊	ה.
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת.										!		ה.
ונילף מציץ										‡	◊	ה.
ציץ דומה כמין טס של זהב, ורחב שתי אצבעות, ומוקף מאזן לאזן, וכתוב עליו שתי שיטין: יר"ד ה"א מלמעלה, וקדש למ"ד מלמטה	דתניא:	◆								‡		ה.
אני ראיתיו ברומי, וכתוב עליו קדש לה' בשיטה אחת.	ואמר רבי אליעזר ברבי יוסי:	◆								‡		ה.
דנין כלי מכלי, ואין דנין כלי מתכשיט.										!	◊	ה.
ונילף מזר										‡	◊	ה.
זר משהן	דאמר מר:									‡		ה.
דנין כלי מכלי, ואין דנין כלי מהכשר כלי.										!	◊	ה.
אי הכי, מסגרת נמי הכשר כלי הוא										‡	◊	ה.
מסגרתו למטה היתה.										!	◊	ה.
הניחא למאן דאמר מסגרתו למטה היתה, אלא למאן דאמר מסגרתו למעלה היתה, מאי איכא למימר? האי הכשר כלי הוא										‡		ה.
אלא: דנין דבר שנתנה בו תורה מדה, מדבר שנתנה בו תורה מדה, ואל יוכיחו ציץ וזר שלא נתנה בהן תורה מדה כלל.										!	◊	ה.
מהכא - (ויקרא טז) על פני הכפרת קדמה - ואין פנים פחות מטפח.	רב הונא:									!	◊	ה.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ואימא כאפי דבר יוכני									ז		◊	ה:
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת.									!			ה:
ואימא כאפי דציפרתא, דוטר טובא									ז		◊	ה:
רב הונא פני פני גמר כתיב הכא אל פני הכפרת וכתבי התם (בראשית כז) מאת פני יצחק אביו.	רב אחא בר יעקב:								!		◊	ה:
ונילף מפנים של מעלה, דכתיב (בראשית לג) כראת פני אלהים ותרגני									ז		◊	ה:
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת.									!		◊	ה:
ונילף מכרוב, דכתיב (שמות כה) אל הכפרת יהיו פני הכרבים									ז		◊	ה:
אין פני כרובים פחותין מטפח.	רב אחא בר יעקב, גמירי:								!		◊	ה:
ורב הונא נמי מהכא גמיר.									!			ה:
ומאי כרוב?									^			ה:
כרביא, שכן בבבל קורין לינוקא רביא.	רבי אבהו:								!		◊	ה:
אלא מעתה דכתיב (יהזקאל י) פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם היינו כרוב היינו אדם	אמר ליה אבוי:	ז									◊	ה:
אפי רברבי ואפי זוטר.									!		◊	ה:
וממאי דחלה עשרה בר מסככה? אימא בהדי סככה									ז		◊	ה:
אלא מבית עולמים גמר, דכתיב (מלכים א ו) והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו וששים אמה קומתו וכתבי (מלכים א ו) קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני.									!		◊	ה:
ומה מצינו בבית עולמים - כרובים בשליש הבית הן עומדין, משכן נמי כרובים בשליש הבית הן עומדין.	תניא:								■	!	◊	ה:
משכן כמה הוי - עשר אמות, דכתיב (שמות כו) עשר אמות ארך הקרש. כמה הוי להו - שיתין פושכי. תלתיה כמה הוי - עשרים פושכי. דל עשרה דארוך וכפורת - פשו להו עשרה, וכתבי (שמות כה) והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת. קרייה רחמנא סככה למעלה מעשרה.									!		◊	ה:
ממאי דגדפינהו עילו רישייהו קיימי? דלמא להדי רישייהו קיימי									ז			ה:
למעלה כתיב.	רב אחא בר יעקב:								!		◊	ה:
ואימא דמידלי טובא									ז			ה:
מי כתיב למעלה למעלה?									!		◊	ה:
הניחא לרבי מאיר									ז			ה:
כל האמות היו בינוניות	דאמר: [רבי מאיר]								◊	■	◊	ה:
אלא לרבי יהודה									ז			ה:
אמה של בנין ששה טפחים, ושל כלים חמשה	דאמר: [רבי יהודה]								◊	■	◊	ה:
מאי איכא למימר? ארון וכפורת כמה הוי להו - תמניא ופלאגא, פשו להו חד סרי ופלאגא, אימא סוכה עד דהויא חד סרי ופלאגא									ז		◊	ה:
אלא: לרבי יהודה הלכתא גמירי לה.									!		◊	ה:
שיעורין חציצין ומחצין הלכה למשה מסיני.	דאמר רבי חייא בר אשי אמר רב:								■	!	◊	ה:
שיעורין דאורייתא נינהו דכתיב (דברים ח) ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש									ז		◊	ה:
כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר:	ואמר רב הנין:								■	ז	◊	ה:
חטה לבית המנוגע									■	ז		ה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
---	--

מקרא-key:

סוכה-סוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הנכנס לבית המנוגע, וכליו על כתפיו, וסנדליו וטבעותיו בידו - הוא והן טמאין מיד. היה לבוש כליו וסנדליו ברגליו, וטבעותיו באצבעותיו - הוא טמא מיד, והן טהורים עד שיששה בכדי אכילת פרס, פת חטין ולא פת שעורין. מיסב ואוכל בליפתן.	דתנן:	■	■	◊								ה: